

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 233 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 5 ABRIL 1915 ***

BILIS SOCIALISTA

En la culta ciudad de Felanitx con ocasión de celebrarse un mitin en favor del Dr. Queraltó, quiso evacuar su estómago de bestia humana uno de esos hombres cuya capacidad mental es tan limitada, que cuando hablan emiten no ya algun concepto pobre y rutinario, pués aún en este caso se les podría tener alguna consideración, sino, que ni indicios de la más ligera educación señalan sus palabras. Pase que el hombre al defender un ideal, malo ó bueno, además, de estar firmemente convencido, lo sostenga con entusiasmo, aduciendo aquellas razones que él crea han de llevar la convicción al ánimo de sus oyentes; pero, que para hacerlo prevalecer, crea deber recurrir á palabras injuriosas, expresiones de la más refinada malicia y propias de un espíritu absolutamente desequilibrado, á blasfemias contra lo más santo y sagrado, este hombre no es otra cosa para nosotros que un pobre desgraciado sin lógica y sin educación.

Tal procedió en dicho celebrado mitin uno de los oradores que en el tomaron parte; un socialista á quien imaginamos en el momento solemne de su *profunda oración* con las manos crispadas, sus ojos desmesuradamente abiertos, cabellos crizados y sudorosos, voz tabernaria, arrojando bocanadas de bilis, llegando á causar asco y desprecio en el ánimo de su auditorio, aun cuando este estuviese formado de personas de su misma ralea y condición.

No podía menos el dignísimo Clero felanigense y con el todos los buenos católica de aquella hermosa ciudad, ofendidos en sus más caras creencias, de hacer oír su voz en valiente manifiesto de protesta, excitando á actos que por su importancia aniquilen las blasfemias de un desventurado. Felicitamos á la ciudad de felanitx

porque fué un extranjero quien manchó con inmundicia su hermoso suelo y estamos seguros que sabrá rascar, hasdejarlo limpio y brillante, esa infame mancha que han querido dejarla elementos advenedizos; á su lado no faltarán todos los católicos de Mallorca. Viva Dios, mueran los blasfemos.

A.

SOMNIANT

Jo la somni. esciadora,
que m'reguetetja son amor;
i torn sentir la tremolor
del jove cor qui s'enamora.

La veig, gentil, plena de vida,
jugi'n mon cor de trovador:
d'impressió tant lluny sentida
sent de bell nou la gran buidor.

I me despert... i amb mon desfici
bes fortament el Crucifici
qu'ella besava amb sant conort.

¡Oh Deu meu! si l'he alcançada...
i prest m'es fuita altra vegada
amb ales fredes de la mort!

MIGUEL DURÁN.

Inca 4 d'Abril de 1915

DE COM S'HA D'ESCIURER.

Traducció del llibre «Institutiones Oratorice» d'En M. Fabi Quintilià

A mon amic Manuel Lete.

En bona voluntat deia Cireró «que la ploma era el millor artista i el mestre del bon dir» reforçant L. brasius ab l'autoritat de tal afirmació el seu parer en les disputes sobre la manera de triar l'orador. S'ha d'escriure molt pero ab tot l'esment possible, perque axí com més s'enfondeix la terra ab mes fecunditat engendre i nodreix la llevor colgada, axí també quant l'adoctrinament no s'ehagut demunt per demunt estoja i fonamenta ab més seguredat els fruits retents de l'estudi. Sense la consciencia d'esser-se anostrat a escriure, la matexa facultat d'improvisar no

podrá donar més qu'una loquacitat buida, i una partida de mots borrers que nexerán a flor de llabis. En l'escercici d'escriure hi ha les rels i els fonaments del ben parlar: i es allá aon com dins l'eravi més segur hi son estojats els socors que sempre tendrem a má, si ho reclama algun cas no cap-pensat. Abans de tot prenguem força que nos basti p'el treball del combat i que l'ús no'l pugui minvar mai. La matexa naturalesa de les coses no comporta que res nat del mon es fassa gran de cop en sec sino que preposa dificultat devant cada obra bella i establint fins i tot p'el naixement dels animals aquesta llei: que com més grans han de tornar mes temps han de romandre dins les entranyes maternals. Més essent doble la qüestió; i axò es de com i ab a quines coses deu anostrarse a escriure, d'aquí prenc l'orde que seguiré. Primerament s'escriu á ab mesura per tal que's sia exacte, cercant lo mes avengut en mots i frases, sense quedar escisats ab lo que de cop mos vengue, sometent-ho a un criteri just i posant tot seguit ab orde lo qu'es estat jutjat bõ; doncs cal fer acurada triadella de pensaments i coses tot escaminant llur autoritat. Després vé el bon franc en fer la composició, havent prou esment en que el nombres estiguen en tots els endrets, no posant cap mot tal com se presenti, i per atenyer-ho ab mes seguredat bõ será el retornar llegir molt sovint lo que heu escrit darrerament, refermant-se millor lo que vendrá ab lo que ja e-li ha davant i aquella calor del pensament que ja s'era refredada per haver perllongat massa l'escriure, cobra forces ab nova brinada, i l'esperit tot fent-se enrera per pegar més forta l'embranchida, li'n pren com lo dels saltadors, qui per botar l'espai assenyalat, prenen l'investida de més enfora; ó de com anostrem els braços llançant fletxes, o de com tenim la corda del arc ben estirada per despetrar les setgetes; i si qualche pic bufa el vent, coseriem les veles, mentres que no nos fassa mal teix l'anar-li massa segurs, perque bast i prou encobeim les nostres creacions... si axí no fós no les escriuríem..... Vatassi en veritat la clau mestre de tot; escriure les coses lo millor possible, pero també segons les forces de cada u, i ben cert es que mes s'aprofitará el temps estudiant que no enfadant-se. Per escriure llampant moltes coses, a l'emes de l'escercici, qu'es el tot, ens ajudarà el meto de que duguem, i quant mos vé un pensament envers de mirar-mos distrets les traginades i rumiar-lo entre dents ens afanyam ab afinar el demble a l'assump-

to, lo que més escau a n'els personatges i llur temps i quin es el parer del jutge, tendrem ja les disposicions ab axò de que tal volta en pasaven fretura per escriure, la mateixa naturalesa ens donarà l'escordí i lo demés, exint davant els nostres ulls, si no'ls-e tancám, a farfallons idees ben encertades, si els inductes i nestics no estan trevats mai, en sebre per ont han d'encetar la posta no seria vergonyós que l'adoctrinament ens servis sols d'entrebanc? En via ninguna creguem que lo abscondit, es sempre lo millor; enmudiguem quant rès mo; pareix que val la pena de porer-se dir mes que lo que no porem haver. En conec que tenen l'altre vici de voler escriure aviat aviat tota la materia i arrosegats per la calor i el biu escriuen tot lo que les passa p'el cap (a n'axò ho anomenen *silva*) per després haver de repasar lo que'ls-es sortit i posar-li un poc d'orde; les paraules i els nombres s'esmenarán, pero els pensaments qu' li han acaramullats a la desgarbada hi romadrán sempre els mateixos sense fermesa. Per tant lo mes encertat seria posar-li esment tot d'una i sobre tot desde'l principi aconduir de tal faicò l'obra que després tenguè-n tan sols el treball d'arredonar-la i cisellar-la mes tost que refondre-la tota de bell nou; pero malgrat axò mo'tes vegades serà mes llavent seguir la calor dels sentiments, que una curiosa exactitut..... No convé esser axutxuaxi massa creduls ab els qui diuen que lo mes pertinent per escaldà l'anima i fruir l'esperit de beatitut sia la placidesa del lloc, aqueixa llibertat reconfortant d'estar aire lliure, la pau solemnia de les montanyes i pinars ungidá d'aromes, tot axò a mon parer té bon jaent per, excisar els sentits mes tost que per convidar a l'estudi, doncs allò mateix qu'ens adelita necessàriament ha de sostreure l'obra qu'haviem d'atnyer; i es que l'esperit no pot atendre de tot i ensemps moltes coses perque aon-sevulla guayli pert de vista l'objecte primer, axi es que aquesta solitud de les montanyes, l'encant de les aigues corrent remoroses, l'embatol moguent els arbres, els cants de l'aucellada i sobre tot aqueix revenir-nos la recordansa encare quant n'estam lluny, me sembla qu'un recort tan placevol ha d'afluxar mes bé el pensament que no posar-lo estirat. Qui bé ho entenía era En Demosleñes arreccerant-se a un lloc no torbat per cap remor humana, ni aon sos ulls poguessen distreurer-se mirant el voltant, lo mateix de còm vetlám per estudiar, el silenci de la nit, la cambra ben tancada i el llum per company ens tenen a cobro de tota disiracció; i n'es ben veritat que a cualsevol casta d'estudis ens doneu es neceszri primerament tenir bona salut i la frugalidat per conservar-la, mes encare ho es quant les hores que la naturalesa ens assenyala per descansar i cobrar forces les empám ab un treball fereny i aspriu, a n'el qual hi podrem dedicar el temps sobrer a les hores de dormir perque l'escés de treballs estronca l'actividat i si se carrega la somada de ferne molts i no sab compartir bé les hores del dia, que per tot basten, haurá de vetlar per enllestir-los... pero ab tot i axò cap arrees trob millor que la vetla quant tenim

les forces i la salut que son mester. Si com hem dit el silenci, la solitud, la llibertat d'esperit son les condicions mes fetes aposta per escriure, no sempre les podrém haver, i per axò mateix no ha de bastar una petita remor qu'ens descompasi per tirar tot d'una les tauletes enceraçes tot planyent el dia qu'hem perdut, sino que aprenguem d'acometre aqueys inconvenients, avese-mos a posar tal esment que sobrepuji els obstacles i sols ho conseguirem quant posem el seny demunt l'objecte de la meditació, de tal modo que rès pugui arribar a l'anima de lo que ha ferit els ulls i orelles.

A. P. P.

Cultu de la carn

LO MISTERI DE LA CARN.

LA EXTINGIÓ DE LA VIDA ES SON FRUYT

En algún punt la sagrada Biblia (1) parla de les profunditats de Satanás, y aquestes profunditats que abmiran los idólatras se manifestan en lo misteri de la carn. Perque l'esperit de l'home, que viu dins del misteri, no pot precidir d'aquest, s'anyora, lo cerca sens may parar, y quan queda dominat per la carn apareix lo misteri d'iniquitat, l'odi contra l'ordre espiritual, lo furor nihilista que tot ho vol destruir, la reapareció en forma civilisada d'aquells ídols feroges de la idolatria primitiva que no s'contentavan sino ab sacrificis sanguinaris y destructors, figura y projecció del misteri de la carn que dexada á sí metexa, exclosa la seua lley, troba les delícies en la destrucció de sí propia; perque la carn que es el vehícol de la vida, quan se desenfrena, quan se fá sobirana, quan precindex de la lley del Criador, porta á la extinció de la vida y del llinatge. Y axó ja sabeu, los cristians que llegireu aquesta carta, que ro es parla d'un bisbe qui predica y desitja la puresa de la vida, sino que es la sentència de metjes, legisladors, homens de estat, socióechs y escriptors publichs, de nostro temps y que molts de ells no son cristians.

La carn es l'esquer de que se serveix lo enemich de la naturalesa humana, l'esperit maligne, pera seduir als homes y subjectarlos al seu jou; y la intervenció del dimoni en los desordres misteriosos, *contra naturam*, irracionals y vergoyosos de la carn, la troven consignada no sols en les Escritures Sagrades, sino que també en les profanes, no sols en los profetes de visions sobrenaturals, sino que també en los poetas de vivíssima intuició natural.

LO PLAHER ES EL «SUMMUM» DE LA

IDOLATRIA DE LA CRAN

Quan la carn s'ha enseyorit del mon y ha dominat l'esperit, quan se regna en la societat y pren tons de deesa, lo seu cultu es lo plaher. No'n coneix d'altre. Per ella lo plaher es la suprema excelencia, no coneix ni pot conixer cap mes superioritat, sobre de ella y fora de ella no hi ha res; no es capaç de les

sublims traslacions de l'esperit, qui viu y disfruta fora de sí, que pot tenir una vida universal, riquíssima, constant y eterna. L'esperit s'esten, s'augmenta y á sa manera viu en l'infinit, un dia ha de participar d'una vida infinita; pero la carn, quan ofega á l'esperit té una vida molt limitada, no ix de sí metexa, la seua idea de perfecció no se exten més enllá de la materia, lo seu *summum* es lo plaher; y per axò lo cultu de l'esperit es la caritat inmensa, y l'de la carn es l'egoisme. Qui no coneix mes que la carn, per força ha d'esser egoisa. Y'l qui no coneix al Pare dels esperits (1), al Esperit Infinit y Omnipotent, Criador totes les coses, res més pot conixer fora de la carn, extra de la materia; y per axò l'egoisme es l'idea-mare dels sistemes jurídichs y socials que s'han deserollat precindint per Deu. Per axò la idolatria es la religió típica de la carn, s'adora á sí metexa, á les propies pasions y apetits, á les vanitats; no pot pujar més amunt, perque la carn es pesada y de sí metexa se'n vá avall.

L'HÉROE Y'L PLAHER

La religió del plaher fou anaternalisada per Nostre Senyor Jesucrist, perque Ell vingué pera sublimar al home, pera deificarlo, y'l plaher no eleve. En formació del heroe may li veureu lo plaher, perque'l plaher afluxa, debilita y corromp. L'héroie se forja en la farga del sufriment, de la lluyta, del esforç personal de la austeritat, es fill de la violència, no's cria entre delícies y deleytes; per axò lo Mestre diví explicant á les turbes que'l seguían la santedad de Joan Batista, los diu (2): «Qué heu sortit á veure al deseri? Una canya que's mou á tot vent? Un home vestit esplendidament? Aquests cerqueulos en les cases dels reys. De des los dies de Joan Batista lo regne dels cels se aguanya á la força, y sols lo conquistarán los violents»

Joseph, Bisbe de Vich.

NORMES ORTOGRAFÍQUES

XIII

Se conservarà la lletra x (pronunciada *cs*, *c* o *gz*) dins els mots erudits que en llatí presenten x. Exemples de x pron. *cs*: *convexe*, *perplexe*, *fixe*, *prolixo*, *ortodoxe*, *paradoxo*, *luxa*, *lèxic*, *òxid*, *asfíxia*, *crucifix*, *tòrax*, *índex*, *vèrtex*, *apèndix*, *apoplexia*, *conexió*, *axioma*, *Alexandre*, *relaxar*, *flexió*, *mixte*, *text*, *juxtaposició*, *contextura*, *excloure*, *excusar*, *expansió*, *experiencia*, *explicar*, *explosió*, *exponent*, *expressar*, *extensió*, *exterminar*, *extensió*, *exterminar*, *extinció*, *extracció*, *extraordinari*. Exemples de x pron. *c*: *excitar*, *excel·lent*, *excèntric*, *excessiu*, *excitar*. Exemples de x pron. *gz*: *exacte*, *exagerar*, *examen*, *execrar*, *executor*, *exemple*, *exempte*, *exercir*, *exigir*, *exigu*, *existir*, *exuberant*, *exhalar*, *exhibir*, *exhortar*, *exhumar*, *inexhaustible*, *hexàmetre*, *hexagon*. — Noteu: no s'escriurà x sinó s dins els mots següents, sovint escrits erroniament amb x: *estendre* (fr.

(1) Apoc., II, 24.

(1) Hebr. XII, 9.

(2) Math., XI.

èlendre) i estrany (fr. *étrange*) que són mots populars (com *escabellar*, *escurçar*, *escaure*, etc., i *espontani* (fr. *spontané*), *escèptic* (fr. *sceptique*), que en llatí no tenen x sinó s (*spontaneus*, *scepticus*).

El so de x palatal, es representarà per x en general i per ix darrera de a, e, o o u que no formi part d'un diftong. Exemples: *xafogor*, *xarol*, *xerigot*, *xifra*, *xiprer*, *xisclar*, *xop*, *xuclar*, *planxa*, *punxa*, *gronxar*, *Eix*, *escorxa*, *perxa*, *marxa*, *baix*, *baixa*, *baixar*, *caixa*, *aixella*, *esqueix*, *madeixa* *eixir*, *eixam*, *eixut*, *boix*, *moixó*, *gruix*, *gruixa*, *gruixut*, *uixer*, *ix*, *reix*, *ixert*, *albixeres*, *clixé*, *guix*, *guixaire*, *rauxa*, *disbauxa*.

PERA TREURE LAS RATES DELS GRANS

Un procediment que's proposà a la Societat d'Agricultura de França per a guardar los grans dels atacs de les rates, es lo següent:

Colocar al fons y sobre cada sac de blat, civada o altre cereal, tres o quatre brots de menta silvestre, proveïts de las seves fulles. Si'ls grans están a pilons, s'aconsella cubri'los ab brots de dita planta.

Las rates venen, sens dupte, aprensió a la menta, doncs no s'acosten als grans guardats per ella, que ordinariament tant los hi agraden. Procedint de la meteixa manera en las formalgeries, desapareixen les rates com per encant.

De totes maneres, es fácil ensaiar lo procediment. La menta silvestre se troba en qualsevol lloc, i son contacte no ofereix perill ni cap inconvenient per a 'ls grans, per ses propietats antissèptiques.

Noves d'Inca

PER NOSTRO SETMANARI.—Dins alguns dies rebrán nostros subscriptors particularment els d'Inca, una circular que desitjam que llegesquin tota, i farien una bona obra envers la bona premsa, si procuraven que qualche amic, una vegada enterat, omplis el coresponent bolletí de subscripció que a continuació d'ella hi posam.

TENDA DE S. JOSEP.—El Senyor de la tenda de Sant Josep, de Palma, mos participa qu'en el sorteig celebrat dia 1er. d'Abril dels dies habils del mes pasat ha corespost el dia 29.

NOVILLADA.—Finalment s'es celebrada la novillada tantes vegades suspesa a causa del temps, i encara diumenge passat no les tenien totes segures, així es que vegué molt poca gent de foravila. Dels tres bous n'hi hagué dos que donaren gust.

Hei assistí el Sr. Governador.

FALTA DE LLUM.—Mos son arribades queixes qu'an el claustre de Sant Domingo, aont tranzita mes gent qu'en molts de carrés d'Inca, els vespres está completament a les fosques; en tot cas, hi ha un llumet que parex una lluernada dins un camp gran. Allà hei está la preçó del Partit i hei viu la familia de son Cap i Vigilant; allà hei están les oficines de l'Infanteria i les dels jutjats Municipal i de Primera instancia; allà hi ha llibertat per entrar i sortir al claustre tothom que vulga, prestar-se

l'oscuritat per anar-hi a fer abusos. Verament contrasta la gran inluminació dels carrés d'Inca amb aquell lloc que també es del domini públic.

Suplicam el Sr. Batle que, recuint aquestes queixes, veja si es ben necessari inluminar amb bons dos fanals aquell claustre; tal volta costaria ben poc el Municipi d'Inca si'l seu cost se posava demunt el presupost de preçó, que com se sab paguen els devuit pobles del partit.

I no volem parlar del jardí que fa un perei d'anys se fe esmitx del claustre, que, en quant a jardí públic, es lo millor que tenim. Ja hagués valgut més no haver arrabacada la figuera que hei havia, al manco els qui están allà dins porien menjar figues.

ROBO.—Dijous a la botiga d'En Juan Munar qu'está al cap demunt d'Inca, mentres la familia dinava, dos desconeguts entraren dins la casa i peguen mà an el calax del taurell i ja son partits de quatres en so calax demunt es cap. Els veinats que los veren corre no s'en pensaren cap de bona i los pitjaren darrera pel Blanqué de Can Ripoll, aont foren encorrelats i el punt tengueren la Guardia Civil demunt, que viu a sullá, i los s'en dugué a sa preçó; i ara declaracions i mes declaracions; fort, mes s'en maraxen, ja han tendrán de tocar lo qui no's seu.

Dins el calax hi havia 53 pessetes. Un dels agafats diuen si es valencià i s'altre d'Inca. El metex dia ja havien entrat a diferents botigues i se creu no havien trobat ocasió per fer la rata-pinya.

HOMICIDI.—Diumenge el Jutjat Instructor d'Inca se trasladà a Santa Margalida amb l'objecte d'aclarir la mort violenta d'un jove de 20 anys, anomenat Jeroni Moll Mascaró i descobrir qui havia estat l'autor.

Parex que dit jove venia caxofes a la plaça pública i que va esser insultat p'En Francesc Pomar Moncades, de 16 anys, i p'En Joan Molinas Calafat, de 14 anys, tots de Santa Margalida; i que al voler defensar-se el venedor, l'agafaren per darrera i el tiraren en terra i li donaren varies potades pel cap i pel pit dexant-lo mitx mort, sens que poguessen evitar-ho alguns homos que havia allà.

El ferit comensà a fer sang pel nas i les oreies fins que morí a les tres del capvespre, de resultat, segons dictamen facultatiu, d'una hemorragia que li sobrevingué.

Fins dilluns a vespre el Jutjat estigué a Santa Margalida, instruint les primeres diligencies i els autors dimecres ingresaren a la preçó d'Inca.

JURA DE BANDERES.—Demá demeti a la plaça d'Orient se verificarà la jura de banderes pels reclutes d'aquesta guarnició.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	125'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de conlit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Patata's	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Registre Civil

Moviment de població del mes de Març

NAXAMENTS

Dia 2.—Bàrbara Arnau Martorell, fia de Lluís i Bàrbara.

Dia 3.—Francisca Massip Llabrés, fia de Geroni i Magdalena.

Dia 4.—Nofre Más Fullana, fii de Josep i Bàrbara.

Dia 6.—Josep Alguacil Martis, fii D. Francesc i D.ª Antonia.

Dia 8.—Francina Bausá Frau fia de Juan i Magdalena.

—Toni Coll Beltrán, fii de Gabriel i Juan'-Aina.

Dia 9.—Toni Matheu Llorens, fii de Toni i Maria.

—Josefa Segura Riu fia de Bartomeu i Matilde.

—Pere Segundo Llinás Llompart fii de Bartomeu i Coloma.

Dia 13.—Antonina Serra Beltrán fia de Miquel i Antonina.

—Juan'Aina Fiol Maimó fia de Rafael i Francina.

Dia 18.—Maria Llabrés Payeras fia d'Antoni i Catalina.

—Angela Jaume Seguí fia de Llorens i Antonina.

—Catalina Fiol Seguí.

Dia 20.—Antonina Campaner Cifre fia d'Antoni i Antonia.

—Margalida Pujadas Morro fia de Mateu i Magdalena.

—Francina Bausá Mateu fia d'Antoni i Catalina.

Dia 24.—Antonina Castañer Enseñat fia de D. Francesc i D.ª Francisca.

Dia 25.—Josep Aguiló Cortés fii de Josep i Maria.

Dia 26.—Antoni Fluxá Cortés fii de Josep i Maria.

—Juan'Aina Vives Llinás fia de Rafael i Francisca.

Dia 28.—Catalina Fiol Gual fia de Pere i Catalina.

DEFUNCIONS

Dia 1.—Antoni Rayó Beltrán, viudo de 85 anys, mort de veïes.

Dia 5.—Magdalena Orell Rigo, viuda, natural de Pollensa, de 80 anys.

Dia 8.—Antoni Soler Alorda, de 70 anys, viudo.

Dia 9.—Pere J. Coll Alomar, 56 anys, viudo.

Dia 10.—Maria Buadas Riusech d'un any. —Sebastiá Perelló Martorell, de 45 anys, casat.

Dia 19.—Miquel Aquiló Forte a, de 82 anys, viudo.

Dia 25.—Jaume Payeras Mendez, viudo, 28 anys.

Dia 27.—Assunció Ugnat Alomar, 7 anys.

Dia 31 Jeroni Pol Amer, casat, de 39 anys.

Resumen: Durant el mes de Març hi ha haguts 22 naxaments i 10 defuncions.

AJUNTAMENT

Sessió del 4 de Abril

Baix la presidència del Sr. Batle, D. Antoni Ramis i amb l'assistència dels Srs. retgadors Mateu, Fluxá, Gelabert, Aguiló, Truyol, Balle, Cortés, Amer i Noguera.

Se llegeix l'acte de la sessió anterior, celebrada dia 14 de març, que va ésser aprovada.

S'acordà pagar dues dides a dues famílies pobres i fer una llimosna de 7'50 ptes. a un malalt també pobre.

El Sr. Truyol, amb motiu de donar la tirada a un camp del camí de Sanselles per fer-hi la paret, proposa fer una carena desde'l pont del carril fins a el Cementeri.

El Sr. Amengual, fa avinent que la proposició no es nova, qu'ell ja l'havia feta a altres sessions en termes més redicals, que la millora partia de la sortida d'Inca fins al Cementeri, expropiant el terré neçari.

En axò contesta el Sr. Gelabert, dient que'n lo primer que s'havia de comptar era en lo presupost.

El Sr. Batle, diu que creu que quedarán recursos per fer-ne un tros i que porien començar enguany per fer el bossí que s'pogués. El Cronista no se donà compte si axò quedà o no acordat.

De rebot se parlà, que seria una gran millora, si per medi d'una empresa se duien els morts an el Cementeri en cotxe mortuori.

El Sr. Cortés, proposa que s'posi an el carré del comerç una farola igual a les del carré major, quedant encarregat el meteix Sr. Cortés de veure si'ls veinats pagarien el fluit cinc dies per setmana; i en tal cas s'acordaria que'ls gastos d'instalació i del consum dels diumenges i festes anás a compte del Municipi.

D. Pere Balle diu que la casa que s' munta que fa cantonada amb els carrés de ses monjes i coves no du la tirada bé; i que hi ha moltes protestas dels veinats; contestant-li el Sr. Batle, que ha fet aturar les obres fins que vengà l'arquitecte.

Se dona permís a D.ª Margalida Ferrer, Mesfra Nacional, per fer una instalació de llum a sa casa de s'escola a costes i despeses seues.

S'axaca a sessió.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

551

Hábit, no fa monge, ni musa, canonge.

552

Hòste, y pex menut, el tercé dia put.

553

Per Sant Mateu, sembra del teu, y si no tens del teu, véa a manlleu.

554

Qui treballa el dia de cap d'any treballa tot l'any.

555

Pa moll, ambosa es coll; pa dú, passa tu, pasas tu.

556

Tant va'l pou la gerra, que a la fi se trenca.

557

Quí poc te tany poc te plany.

558

Axò, son jornals que's tornen.

559

Axò, son altres cinc centes.

560

S'interés, es mala bèstia.

561

A sa terra dels òrbs, es qui té un úy es rey.

562

Cada's qu sab qui'n pa l'assacia.

563

Per massa pa, no hi ha mal any.

564

Quan s'octubre ha finit, mor sa mosca y es mosquit.

565

Hi ha moltes maneres de matá pusses.

566

Tal pare, tal ffi.

567

Val mes faves a casseva, que gallines y capons a cassa d'altri.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS ECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11 - Esquina Borne. 118 - PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT-
BINISALEM calle TRUCH - LA PUEBLA calle MAYOR, 58 -
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECIONES

Equipos para novios - Corbatería - Bisutería - Mercería - Sedería -
Lanería - Alfombras - Lencería - Géneros de punto - Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRCIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitut al no comprar aqueix preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartameu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Librería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.